

[Statsministeren]

når vi ser på mediernes indflydelse. Det er – og dette indrømmer jeg er sagt i nogle grove tal – allerede i dag således, at 4 ud af 5 husstande kan se udenlandsk TV. Hver anden husstand kan se svensk TV, og hver tredje kan se tysk TV. Dertil kommer, at når der om få år sendes TV-satellitter, hvorfra signalerne kan hentes ned via antenner til få tusinde kroner, så vil hele landets befolkning i realiteten få mulighed for at se ikke blot ét lands, men flere andre landes TV-programmer, og hele landet vil i TV-mæssig henseende hermed være et grænseområde og modtage de påvirkninger, som følger med.

I den forbindelse vil jeg lægge vægt på, at egenproduktionen i Danmarks Radio i de kommende år eller den kommende tid søges øget ret kraftigt. Jeg vil også mene, at et øget nordisk samarbejde på radio- og TV-området vil kunne få en positiv virkning i den henseende at understøtte dansk tankegang og dansk kultur.

Alligevel er der en forskel. Regeringen er opmærksom på, at en række specielle forhold gør, at det egentlige grænseland – og her tænker jeg først og fremmest på Sønderjylland – i særlig grad er berørt af udviklingen. I de sønderjyske landsdele har man i mange år kunnet se tysk TV. Tysk TVs dækning i Sønderjylland er på omkring 90 pct., og interessen for de tyske programmer er stor. Den påvirkning, dette giver anledning til, er imidlertid ved at ændre karakter.

Fra 1. januar i år er der sket en første udvidelse af regionalprogrammerne i Nordtyskland både for TV og radio. De udbygningsplaner, som foreligger, vil gradvis øge den journalistiske dækning af begivenhederne fra Hamburg og nordpå. Vi må regne med, at redaktionerne også i øget omfang vil interessere sig for begivenhederne nord for grænsen, hvor der jo er et tysksindet mindretal, som de altså også mener at skulle yde en service.

Lad mig med det samme sige – og det er selvfølgelig for at undgå misforståelser – at regeringen ikke har grund til at gøre indsigelser mod denne udvikling. Samtidig rejser den imidlertid nogle problemer. For det første dette: vil man i det sønderjyske område kunne komme ud for at se lokale problemer og begivenheder, som ikke nødvendigvis finder plads inden for Danmarks Radios relativt korte sendetid? Kan man vente, at dette kan

blive behandlet i tysk radio eller TV? Regeringen er opmærksom på de ønsker, som er fremført i landsdelen om større bevågenhed i de danske medier, ikke bare som modvægt til de tyske programmer, men som en naturlig ting uanset konkurrencen sydfra.

Danmarks Radio er i høj grad selv opmærksom på problemet. Jeg er således vidende om, at man i Danmarks Radio overvejer et helt særligt eller specielt sønderjysk magasinprogram fra efteråret 1981, og at provinsafdelingen samtidig har planer om at styrke den syd- og sønderjyske region.

Den syd- og sønderjyske regionalradio har allerede i dag et lidt større omfang end andre afdelinger af regionalradioen. Som endnu et tegn på den interesse, som omgiver sagen, kan jeg nævne, at Arbejdernes Radio- & Fjernsynsforbund netop i dag i Løgumkloster afholder en høring om disse spørgsmål med deltagelse af repræsentanter for Danmarks Radio.

Med vedtagelsen af lovforslaget om en ny treårig forsøgsperiode for lokal radio- og fjernsynsvirksomhed er der grund til at forvente, at der i Sønderjylland vil være interesse for at indlede sådanne forsøg.

Mediespørgsmålet har i øvrigt også en anden side. Jeg tænker på mulighederne for i Sydslesvig at modtage danske radio- og TV-udsendelser. Den sønderjyske sender i Rangstrup rækker så langt, at praktisk talt hele den danske befolkning i Sydslesvig har mulighed for at følge de danske programmer. Selvfølgelig ses og høres disse programmer også i et vist omfang af den øvrige befolkning. Der foreligger imidlertid ingen statistiske oplysninger, som kan give os et indtryk af omfanget heraf.

Jeg ved også, at der er TV-apparater i alle de 53 danske skoler i Sydslesvig, og at Danmarks Radios udsendelser anvendes meget i undervisningen. Dansk Skoleforening i Flensborg optager danske udsendelser på videobånd, som er til rådighed for de godt 6.300 børn i de danske skoler i Sydslesvig.

Der sker altså en vis gensidig påvirkning mellem dansk og tysk, og Norddeutscher Rundfunk omfatter delstaterne Niedersachsen, Hamburg og Slesvig-Holsten.

Befolkningsunderlaget er dobbelt så stort som Danmarks Radios, og det er derfor klart, at man har større ressourcer til rådigh-